

РЕШЕНИЕ

№ 4658

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4243** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 711 от 28.02.2022 г. по НАХД № 13814/2021 г., Софийски районен съд, НО - 134 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 16-003265/10.09.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което на [фирма], [населено място], в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.414, ал.3 от КТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.63, ал.2, във връзка с чл. 63, ал.1 от Кодекса на труда (КТ).

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от [фирма], [населено място], в която се моли решението да бъде отменено като необосновано. Поддържа, че съда неправилно е приел, че акта и наказателното постановление са издадени в съответствие с материалния закон, тъй като описаното в наказателното постановление деяние не е несъставомерно по посочения текст на чл.63, ал.2 от КТ, тъй като приетата от административнонаказващия орган правна квалификация не отговаря на действително установените по делото фактически положения.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, редовно призован не се представлява. С постъпила по делото молба становище се моли касационната жалба да бъде оставена без уважение, а решението на

СРС да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита решението на въззивния съд за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите А. Д. П. и на П. С. Ч. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти: На 29.06.2021 г. служители на Дирекция “Инспекция по труда“ [населено място], извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на обект в [населено място], [улица], изпълняван от [фирма], при която проверка се установило, че дружеството в качеството си на работодател и строител на обекта, е допуснал до работа лицето П. С. Ч. на длъжност „общ работник“, без да му е предоставено преди постъпването му на работа копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено с ТД на НАП. Установено било, че на П. Ч. бил представен сключен писмен договор № 117/29.06.2021 г. със [фирма]. По делото е представена и справка за приети и отхвърлени уведомления за сключения трудов договор, заверена в ТД на НАП на 30.06.2021 г. в 13:07:05 часа. Резултатът от проверката бил отразен в протокол за извършена проверка.

Въз основан на констатациите, на 02.07.2021 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на [фирма], [населено място], в качеството му на работодател, като нарушението било квалифицирано като такова на чл.63, ал.2, във връзка с чл.63, ал.1 от КТ. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на управителя на нарушителя, който на 07.07.2021 г. е представил и възражения срещу АУАН. В резултат е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тези факти Софийски районен съд е приел, че е извършено твърдяното административно нарушение и е потвърдил издаденото наказателно постановление.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изложените от районния съд правни изводи. Видно е, че от страна на СРС е извършен подробен анализ на събраните по делото доказателства и въз основа на тях се е произнесъл по наведените от страната доводи за незаконосъобразност на издаденото НП, както и служебно е преценил съответствието му с материалния закон и спазването на процесуалните правила по издаването му. Видно е, че процесното НП е издадено от компетентен орган, съобразно представените пред въззивната инстанция Заповеди № 3-0531/23.06.2021г. и 3-0576/31.05.2017г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, за разширяване териториалния обхват на Дирекция “Инспекция по труда Софийска

област“.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП. Забраната за допускане до работа на работник или служител преди да му е предоставен екземпляр от подадено уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП, е разписано в чл. 63, ал. 2 КТ. Настоящият съдебен състав приема, че при наемане на работник или служител, за работодателя възниква задължение, на първо място, да сключи трудов договор в съответно предвидената от закона писмена форма, както и да уведоми за това НАП с уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ. Следващото му задължение е да връчи екземпляри от тях на съответния работник или служител. При сключването на договор се вменява задължение за извършване на действие, като съответно нарушението на това задължение се осъществява чрез бездействие. Нарушението на чл. 63, ал. 2 КТ се осъществява чрез допустителство, тъй като нормата предвижда забрана за допускане до работа на лице, без да са му връчени документите по чл. 63, ал. 1 и ал.2. В случая, от приетите от въззивния съд доказателства се установява по несъмнен начин, че към датата на извършената проверка лицето П. С. Ч. е имал сключен трудов договор със [фирма], в качеството му на работодател, но не е имало подадено уведомление до компетентната ТД на НАП по чл. 63, ал. 2 КТ. Видно от представеното с преписката уведомление, същото е подадено след извършване на проверката (29.06.2021 г.) на дата 30.06.2021 г. в 13:07:05 часа. Поради това, след като лицето е било допуснато на работа при липсата на подадено уведомление, то в случая е налице хипотезата на чл. 63, ал. 2 КТ. Фактическият състав на нарушението по чл. 63, ал. 2 КТ предполага именно сключен трудов договор преди постъпване на работа и се осъществява чрез допускане до работа на лице, с което има сключен трудов договор, но без да му е предоставено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП. Не е налице твърдяното от касатора разминаване при описване на фактическата обстановка в АУАН и НП. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че представляващия дружеството се бил опитвал да подаде въпросното уведомление, но поради технически грешки, системата на ТД на НАП не го приемала. Доказателства в тази насока не са представени, поради което настоящия съдебен състав не приемат тези аргументи за достоверни. Както бе посочено, от данните по делото безспорно е осъществен съставът на нарушение по чл. 63, ал. 2 КТ, тъй като лицето Ч., на 29.06.2021г. г. към момента на извършване на проверката, е бил допуснат до работа от работодателя, без на същия да са връчени екземпляри от документи, законово вменени да бъдат съставени от работодателя.

Според кореспондиращата на извършеното нарушение, санкционна норма на чл. 414, ал. 3 КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева. Наложената на касатора имуществена санкция в минималния предвиден размер, правилно е определена от СРС като законосъобразна и съответна на тежестта на нарушението. Правилно от страна на районния съд е прието, че установеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН или 415в от КТ.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка,

настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв., каквото искане е направено с представеното по делото писмено становище.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 711 от 28.02.2022г. по НАХД № 13814/2021 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение – 134-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.